

Liekeissä tuuli on ympärillä
Painon tunteena se tulee taas
Piilossa leiki kuollutta, väistä katsetta
Ja kumarra

Kiinni kun jää, niin uppoo syvään
Kahden tilan saumaan eikä voi hengittää

Niin kuin varjona ilman hahmoa
Josta kasvonsa vois tuntee
Kadotettuna valon juurella
Jossa tikkaat loppuu kesken

Valon, valon, valon, valon, valon juureen

Kupeiden kutsun synnyttäneen
Kuvan haudalle jäään makaamaan
Piilossa kaikilta tunteilta, oikeilta lauseilta
Kuin aaveena

Kädet irtoaa ja luisun ojaan
Pukeudun mun syntiin, kannan harteillani

Liekeissä ilma keuhkoissa
Kosketa mielessä nukkuja